

lane i otrzymywane w związku z obrotem towarowym z zagranicą i usługami z obrotem tym związanymi.

§ 5. Koszty związane z zawarciem lub wykonaniem umów wymienionych w §§ 2, 3 i 4, jak bonifikaty, rabaty, opusty, manka itp., oraz inne wydatki wynikające bezpośrednio z tych umów, wymagają zatwierdzenia pod względem dewizowym przez Ministra Handlu Zagranicznego.

§ 6. 1. Zezwoleń dewizowych na płatności (art. 16 ust. 1 pkt 2) z tytułów wymienionych w §§ 2, 3, 4 i 5 udziela Minister Handlu Zagranicznego.

2. Minister Handlu Zagranicznego udziela również zezwoleń dewizowych na wypłaty w kraju cudzoziemcom dewizowym z tytułów wymienionych w ust. 1, dokonywane w walucie polskiej.

3. Zezwoleń na płatności sald wynikających z łącznego rozliczenia należności powstałych z obrotu towarowego i usług z obrotem tym związanym z należnościami wynikającymi z innych tytułów udziela Minister Finansów.

§ 7. Umowy, nie wymienione w §§ 2, 3, 4 i 5, w wyniku których następują lub mają nastąpić płatności w

stosunkach z zagranicą, jak również koszty związane z zawarciem lub wykonaniem tych umów zatwierdza pod względem dewizowym (art. 15 ust. 1 pkt 2) rzeczowo właściwy minister (inna rzeczowo właściwa władza naczelna), któremu podlega jednostka zawierająca umowę. Zatwierdzenie to może nastąpić tylko w porozumieniu z Ministrem Finansów.

§ 8. Płatności z umów i kosztów ubocznych, o których mowa w § 7, jak również z wszelkich tytułów nieumownych, jak płatności z tytułu odszkodowań, rent i emerytur, spadków, utrzymania przedstawicielstw polskich za granicą (wydatków osobowych i rzeczowych), nie wyłączając przedstawicielstw handlowych, kosztów podróży za granicę bez względu na władzę delegującą i cel podróży, udziału w organizacjach międzynarodowych itp., wymagają zezwolenia dewizowego Ministra Finansów (art. 16 ust. 1 pkt 1).

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 5 czerwca 1952 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

1020

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 26 lipca 1952 r.

w sprawie podawania do wiadomości przepisów Narodowego Banku Polskiego ustalających odmienną formę rozliczeń dla niektórych jednostek bądź dla niektórych dostaw, usług i robót objętych uchwałą Nr 877 Prezydium Rządu z dnia 12 grudnia 1951 r.

Na podstawie § 15 uchwały Nr 877 Prezydium Rządu z dnia 12 grudnia 1951 r. w sprawie zasad rozliczeń za dostawy, usługi i roboty między jednostkami gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-103, poz. 1500) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy Narodowego Banku Polskiego, ustalające odmienną formę rozliczeń dla niektórych jednostek bądź dla niektórych dostaw, usług i robót objętych uchwałą Nr 877 Prezydium Rządu z dnia 12 grudnia

1951 r. w sprawie zasad rozliczeń za dostawy, usługi i roboty między jednostkami gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-103, poz. 1500) będą podawane do wiadomości w formie zarządzeń Ministra Finansów ogłaszanych w Monitorze Polskim.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1952 r.

Minister Finansów: w z. J. Kole

1021

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 lipca 1952 r.

zmieniające zarządzenie Ministra Finansów z dnia 13 października 1951 r. w sprawie sposobu i zasad pokrywania odszkodowania za przymusowo wykupione nieczynne maszyny przemysłowe.

Na podstawie § 14 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 marca 1951 r. w sprawie trybu i zasad postępowania przy przymusowym wykupie nieczynnych maszyn przemysłowych (Dz. U. Nr 19, poz. 155) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 13 października 1951 r. w sprawie sposobu i zasad pokrywania odszkodowania za przymusowo wykupione nieczynne maszyny przemysłowe (Monitor Polski Nr A-91, poz. 1260) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 4 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli nabywana maszyna stanowi nakład inwestycyjny, a jej zakup nie jest objęty tytułem inwestycyjnym nabywcy na dany rok, nabywca powinien

przed złożeniem wniosku, o którym mowa w § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 marca 1951 r. w sprawie trybu i zasad postępowania przy przymusowym wykupie nieczynnych maszyn przemysłowych (Dz. U. Nr 19, poz. 155), wystąpić do właściwych władz:

- o dokonanie odpowiednich zmian zakresu rzeczowego tytułu inwestycyjnego lub
- o przydzielenie bądź zwiększenie limitu inwestycyjnego.

W przypadku wymienionym pod lit. b) nabywca powinien wystąpić w trybie ustalonym odrębnymi przepisami o uzyskanie środków na pokrycie zwiększonego zakresu rzeczowego limitu inwestycyjnego.”

2) § 5 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku gdy do terminu płatności odszkodowania zakres rzeczowy tytułu inwestycyjnego nie został odpowiednio zmieniony, bank finansujący inwestycje potraktuje odnośną należność analogicznie

jak faktury niezgodne z planem inwestycyjnym”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Kole

1022

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 1 sierpnia 1952 r.

w sprawie częściowego zaniechania ustalenia zobowiązań podatkowych w zakresie podatku gruntowego od gruntów użytkowanych jako hale wypasowe oraz od

Na podstawie art. 3 ust. 1 i art. 35 ust. 1 dekretu z dnia 28 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452) oraz art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 30 stycznia 1948 r. o obowiązku społecznego oszczędzania (Dz. U. z 1948 r. Nr 10, poz. 74, Nr 36, poz. 256 i Nr 52, poz. 415, z 1949 r. Nr 7, poz. 42 i Nr 21, poz. 136, z 1951 r. Nr 33, poz. 258 oraz z 1952 r. Nr 12, poz. 72) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządza się częściowe zaniechanie ustalenia zobowiązań podatkowych w zakresie podatku gruntowego za lata podatkowe do 1951 r. włącznie od gruntów, użytkowanych jako hale wypasowe, stanowiące współwłasność osób fizycznych, należące do wspólnot gromadzkich, oraz od gruntów należących do tzw. gmin urbanialnych przez obniżenie stawki podatkowej do 8‰ podstawy opodatkowania ustalonej dla tych gruntów.

§ 2. Zarządza się zaniechanie ustalenia wkładów oszczędnościowych Społecznego Funduszu Oszczędnościowego B, opartych o wymiar podatku gruntowego, przypadającego za lata do 1951 r. włącznie z gruntów, wymienionych w § 1.

§ 3. Umarza się wymierzony, a jeszcze nie uiszczony podatek gruntowy za lata do 1951 r. włącznie od gruntów, wymienionych w § 1, w wysokości różnicy pomiędzy podatkiem ustalonym według właściwej stawki podatkowej a podatkiem należnym według stawki 8‰ podstawy opodatkowania.

§ 4. Umarza się ustalone, a jeszcze nie uiszczone, wkłady oszczędnościowe Społecznego Funduszu Oszczędnościowego B, oparte o wymiar podatku gruntowego, przypadającego za lata do 1951 r. włącznie od gruntów, wymienionych w § 1.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Kole

1023

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 25 lipca 1952 r.

w sprawie ustalenia podstawy ubezpieczenia pracowników rolnych.

Na podstawie art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. Nr 51, poz. 396) w brzmieniu dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. o zmianie i uzupełnieniu ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. Nr 4, poz. 28) zarządza się, co następuje:

§ 1. Podstawą wymiaru składek i świadczeń we wszystkich rodzajach ubezpieczenia pracowników rolnych jest całkowite wynagrodzenie pracownika, tak w gotówce jak i w naturze, z zastrzeżeniem norm ustalonych na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym.

§ 2. Część gotówkową wynagrodzenia pracownika rolnego przyjmuje się w wysokości kwot należnego wynagrodzenia gotówkowego.

§ 3. Za podstawę ustalenia części wynagrodzenia w naturze przyjmuje się następujące przeciętne ceny:

pszenica	97,50 zł za 1 q
żyto	61,50 „ „ „ „
jęczmień	61,50 „ „ „ „
groch	97,50 „ „ „ „
ziemiaki	19,50 „ „ „ „

węgiel	9,60 zł za 1 q
mleko	0,75 „ „ 1 litr,
całodzienne wyżywienie	108,00 „ miesięcznie,
mieszkanie	9,00 „ „
pomieszczenie dla inwentarza	6,00 „ „

§ 4. Wartość innych naturaliiów, nie wymienionych w § 3, oblicza się na podstawie ich równowartości w naturaliach, określonych w § 3, według stosunku oznaczonego w obowiązującym układzie zbiorowym pracy.

§ 5. Do podstawy wymiaru składek i świadczeń przy ubezpieczeniu pracowników rolnych, zatrudnionych w zakładach pracy władania publicznego, nie wlicza się wartości bezpłatnie udzielanych drobnych świadczeń w naturze, jak ogródek przydomowy, ziemia pod okopowe, pomieszczenie na opał, mieszkanie pracowników sezonowych, koszt prowadzenia stołówki (personel, opał, światło), furmanki itp., jak również różnicy wartości między ceną ustaloną w § 3 a ceną płaconą przez pracownika za świadczenia odpłatne.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje od dnia 1 czerwca 1952 r.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: w z. St. Zawadzki